

La llei de la seguretat social fixa pensions mínimes de jubilació i crea una branca de prestacions familiars

→ El text inclou l'obligatorietat que tots els actius s'adhereixin al sistema, amb un període transitori de tres anys

REDACCIÓ

Els grups van mostrar ahir la seva satisfacció per la proposta de llei de la seguretat social fruit del treball dels darrers mesos.

Els representants dels grups parlamentaris (Jordi Jordana, Esteve López, Lurdes Font, Joan Albert Farré i Mariona González) van donar a conèixer ahir la proposta de llei de la CASS. La nova regulació, que ha de substituir la de l'any 1968, es compon de 252 articles i proposa, com una de les principals novetats, que la seguretat social s'estructurarà en tres branques: una

de general (amb tres col·lectius: assalariats; per compte propi i pensionistes), una de jubilació i una de prestacions familiars. Una altra de les modificacions més significatives, en relació amb el model existent, és l'obligatorietat que hi haurà perquè tots els actius s'adhereixin al sistema, per a la qual cosa s'ha establert un període transitori de tres anys.

Així mateix, entre els aspectes innovadors s'inclou la possibilitat que hi hagi persones que es puguin assegurar només a la branca de jubilació per fer-se una futura pensió, modalitat especialment pensada, per exemple, per a les mestresses de casa. També hi haurà un règim especial per a les persones que treballen a temps parcial amb

un salari inferior al sou mínim. En aquest cas, els cotitzants tindran dret a les prestacions en funció del salari que guanyen.

Pel que fa a la branca de

pensions de jubilació, totes les persones que hagin cotitzat 240 mensualitats, és a dir, 20 anys, tindran dret a una pensió mínima igual al 50% del salari mínim.

L'Estat pagarà les pensions no contributives

REDACCIÓ

La cotització actual a la CASS del 18% passarà al 20% (14,5% a càrrec de l'empresari i 5,5% del treballador). Un 10% servirà per finançar la branca general i l'altre 10%, la branca de jubilació, i la branca de prestacions familiars es finançarà per transferències del Govern. Totes les prestacions que siguin no contributives –és a dir, aquelles per a les quals no

s'ha cotitzat– aniran a càrrec de l'Estat, cosa que servirà per garantir les pensions de jubilació. A més, quan a la branca general hi hagi dèficits, el finançament serà també del Govern. Les prestacions per accident o malaltia s'estendran 60 dies si s'ha cotitzat un mínim de sis mesos; 90 dies si s'ha cotitzat entre 6 i 36 mesos, i fins a 129 dies si s'ha cotitzat més de 36 mesos.

L'import s'anirà incrementant un 2,5% per cada dotze cotitzacions més que s'hagin fet a la CASS fins arribar a les 480, és a dir, 40 anys, en què la pensió mínima de jubilació serà igual al salari mínim. L'objectiu en aquest àmbit, segons van explicar els consellers, és que tothom es pugui retirar amb una pensió digna. Hi haurà també la possibilitat d'endarrerir la data de jubilació més enllà dels 65 anys i fins als 72 anys. D'altra banda, per optar a la pensió hi ha un període de manca de 12 mesos, amb l'objectiu que no s'hagin de pagar pensions molt reduïdes, cosa que resulta costosa per a la CASS. Així mateix, els que hagin cotitzat poc temps rebran una paga única en lloc del pagament de la

pensió periòdica. Una de les prestacions familiars, lligades als ingressos del nucli familiar, serà per fills a càrrec. Així, la pensió mensual serà per un import equivalent al salari mínim per cada fill a càrrec a partir del segon fill i fins als 18 o 25 anys en cas d'estudi i sense límit d'edat si el fill a càrrec és discapacitat o no pot treballar regularment. La segona prestació familiar és per naixement o adopció. En aquest cas la prestació econòmica de pagament únic correspondrà al 50% del salari mínim i es destinarà a compensar parcialment les despeses. Els ingressos familiars en tots dos casos hauran de ser inferiors a una vegada i mitja el salari mitjà de la CASS cotitzat per tota la massa salarial, uns 2.500 euros.